

LAS SAGETAS QUE AMOR TIRA



—Qui gemega ja ha rebut.

(Dib. de SMITH)

rá, es un vell xaruch de mes de 75 anys que podrà fer bon costat ab el general Primo de Rivera y ab el Sr. Rodriguez Sampedro que per allí se 'n van.

En Maura dirá: Hi ha un adagi que diu: «Gallina vella fá bon caldo.»

Y 'l país no podrà menos de respóndreli: — Pero n' hi ha un altre que diu: — «Caldera vella, bony ó forat.»

Y fa ja tant temps que no podem sortir de calderas foradadas, que tota la subcia del país s' hi escorra.



Qu' en Lerroix te bonas confidencias en las esferas oficials, ho patentisa 'l fet d' haver tingut coneixement de que seria condemnat, ab alguns días d' antelació á la firma de la sentencia, lo qual li permeté escaparse á Fransa en automóvil.

No 'l censurém per haverse posat á salvo. Estava en el seu dret: dels que fugen alguns se n' escapan.

Pero 'l seu periódich s' empenya en vendre garsas per perdius als seus cándis parroquians, y aixó es lo que no 's pot tolerar.

La Gaceta xina explicá la fuga de 'n Lerroix parlant d' ella com d' un viatge de gran trascendencia revolucionaria: en Lerroix tenia necessitat de posarse d' acort ab diversos personatjes, residents uns á París, y altres á Belgica. Vaja, qu' en Lerroix ne duya una de cap.

Peró després s' ha vist que no s' havia mogut del Mitj-dia de Fransa.

Y quan el govern francés l' ha obligat á internarse, la Gaceta xina ha ponderat la gran por que fá en Lerroix al govern espanyol, presentantlo com un nou Ruiz Zorrilla, però encare més decidit que don

Manuel. ¡Ja veurán ara lo que succehirá!...

¡Lo que succehirá!...

Nosaltres ho presumim. Se farán tots els esforços que sigan menester pera negocijar l' indult de D. Prudencio, y si no 's pot conseguir del actual govern, s' esperarà á obtenirlo de 'n Moret, quan els liberals tornin á pujar al candellero.

Y llavors el gran rrrrevolucionari tornarà á Barcelona, á fer la revolució en la seva barberia, en el seu forn, en el seu café y en la seva sala d' espectacles de la Casa del Pueblo.

«Ni más ni menos, ni menos ni más» com diu en Sol y Ortega, correligionari de 'n Lerroix, en els seus discursos.

Una crónica den Pous y Pagés, al Poble Catalá, senyalava la possibilitat de que en Sol y Ortega aixequi 'l seu bufet de Barcelona y se 'n vagi á Madrit á exercir la carrera d' advocat.

Al senador per... Romanones li convé viure á Madrit. A Barcelona li falta ambient polítich. Desde qu' en Planas y Casals sigué ensorrat, s' eclipsá ja per sempre 'l astre major que donava llum al Sol... y Ortega.

Realment aquest es un un Sol que va á la posta... cap á occident.

Peró potser se convertixi en veritat la insinuació de que en Sol va á Madrit en busca d' una cartera. Tot podría ser. No hi ha un D. Melquiades? També pot haverhi un D. Joan.

Y 'l modern D. Joan podrà també dir com l' altre alló de

«en todas partes dejé
memoria amarga de mí»

puig no 's coneix persona ó cosa, tocada pel D. Joan, que no hagi sortit escalabrada.

Y veusaquí que mort l' astre major que donava llum al nostre sol, aquest se veu obligat á buscarla á un altre orient. O al Palau d' Orient, que pel cas es lo mateix.

Foren ratificats els poders que l' anterior Assamblea confiá als Srs. Labra, Montes Sierra, Odón de Buen, Jimeno Rodriguez y Pedregal, que baix la presidencia del Sr. Azcarate forman la comissió executiva, la qual publicarà la convocatoria y organitzarà 'ls treballs de dita Asamblea.

El Sr. Azcarate en l' últim discurs que ha pronunciat en el Congrés, retragué aquesta frase de Lamartine:

«Las monarquias novas moren á mans dels seus enemics; las restauradas á mans dels seus amichs».

CANSÓ CENTRALISTA

(CANTADA PER «L' IMPARCIAL» Y COMP.^a)

—¿Que t' agrada el treballá y trasant de sol á sol et guanyas el tros de pá?

¡Mal espanyol!

¿Ets tu fill d' algun prohóm y cobras desde 'l bressol, no sabent ni escriure 'l nom?

¡Bon espanyol!

¿Usas tu la mitja cana, eyna vil de qualsevol y horror de la patria hispana?

¡Mal espanyol!

¡Es torero! ¿Ab la muleta guanya Vocencia 'l que vol?

¡Aixó es la patria ab queta!

¡Bon espanyol!!!

¿Tu arriscas els teus dinés y el treball com un mussol engrescat ab el progrés?

¡Mal espanyol!!

¿Escrius tu sarsuelas tontas de color de vert de col y ab ellas el teatre afrontas?

¡Bon espanyol!

Tu rondinas al pagá els tributs que 'l govern vol sabent que ho malgastará.

¡Mal espanyol!

ANTÓN RIBERA.

El Sr. Sánchez Bustillo, ministre de Hisenda qu' ns acaba de regalar en Mau-

AUTÓGRAFO DEL DOCTOR ROBERT

Los poderes que legítimamente nos ha conferido Barcelona para representarla en las Cortes han sido puestos en litigio por la Comisión de Actas del Congreso, declarando la gravedad e importancia de las mismas.

Aquella ciutat, la primera de Espanya per sa situacion geogràfica, per la densidad de sa poblacion, per el vigor de sa industria y per los trascendentales problemes puliticos y administrativos que li son planteados gaires quedas, en estos momentos, sin representacion legitima en las Cortes.

Aquellas falsificacions hante chofa hante quedado impunes, no sabem que contra sus autores se haya incoado ningun proceso y hante confisiman en sus gestos, desde el mis alto al mis bajo, los representantes del poder que en un sentido ó en otro mediaron en la funcion electoral.

Aquestes ratillas foren trassadas pel Doctor Robert l' any 1901, en la memorable ocasió de haver sigut declarada la gravetat de las actas de Barcelona, y serviren pera escriure el Manifest al país.